

НАКЛАДАЮТЬ ПОДАТОК
НА ВОЄННІ ПРИХОДИ

ВАШІНГТОН. — Поважною більшістю голосів сенат ухвалив закон про надзвичайні приходи й амортизацію, що як говорив президент Рузвельт, має на цілі запобігти повстанню „нового живих воєнних мільйонерів“. Сенат перемінив цей закон на засід до зібрання нових приходів для уряду.

За закон заявився 46 голосів, проти 22. З огляду на те, що ця ухвала різниться від ухвали палати послів, проект відослано до конференції представників палат.

За обчисленнями уряду, цей проект приніс би державному скарбові ще до кінця цього фінансового року 400 мільйонів доларів, а потім по біліонові доларів кожного року.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСУЄ ЗАКОН ПРО ВОЄННІ ДОКИ В НЬО ЙОРКУ.

ВАШІНГТОН. — Президент підписав ухвалений недавно закон про будову великих корабельних доків у Нью Йорку коштом 10 мільйонів доларів.

Цей самий закон уповажує теж уряд вибудувати корабельні доки над Карібським морем і в Савт Бостоні.

338 МІЛІОНІВ НА НОВІ БАРАКИ.

ВАШІНГТОН. — По три-годинних нарадах палата послів ухвалила закон про видання з скарбу суми 338 мільйонів доларів на будову нових бараків для американської армії.

Палата видимо поспішила з ухваленням, щоб армія мала де примістити жовнів, які зголошувалися до служби по реєстрації 16 жовтня.

З поданої в законі суми 8 мільйонів доларів призначується на закупню землі, а решту на самі будови.

УРЯД УЖЕ ЗАМОВИВ 9,174 ЛІТАКІВ.

ВАШІНГТОН. — Секретар війни Стімсон подав конгресові рапорт про поступ будови нових літаків для американської армії, з котрого виходить, що армія вже досі замовила 9,174 літаків.

У своїм рапорті Стімсон говорить теж про потребу гартування людей, що зголосяться до військової служби.

ВЖЕ ВИГОТОВЛЕНО БЛАНКЕТИ ВІЙСЬКОВОЇ РЕЄСТРАЦІЇ.

ВАШІНГТОН. — Воєнний департамент уже виготовив бланкети з питаннями, на які має відповідати кожний молодий чоловік при військовій реєстрації.

Уряд розіслав теж великі плякати з відбитком цього квестіонаря й поясненнями і приказав розліпити їх у виборчих локалях.

ВІЛКІ ОБЩОЕ „ВРЯТУВАТИ“ КРАЙ ВІД НОВОГО РОЗДІЛУ.

ЛОС АНДЖЕЛЕС (Каліфорнія). — У своїй промові, виголошеній до великого числа людей, зібраних у місцевім Колізею, републиканський кандидат Вендел Вилкі звернувся головню проти „нового розділу“. Вилкі вважає за своє перше політичне завдання „врятувати“ бізнес від „нового розділу“. Він заявив теж за реформу податків.

Він теж промовляв проти Рузвельтової кандидатури втретє, кажучи, що в демократії нема ніякої необхідної людини.

ГОЛ І ІКЕС ВІДПОВІДАЮТЬ НА ПРОМОВУ ВІЛКІЯ.

ВАШІНГТОН. — Секретар Гол і Ікес відповіли публічно на промову Вилкія в Фініксі, Арізона. Секретар Гол відповідав на закид Вилкія, що, мовляв, президент Рузвельт є за допущення до Злучених Держав аргентинського мяса; Гол доказував цифрами, що приходи американських різниць від часу „нового розділу“ сильно зросли.

Секретар Ікес відповідав на заяву Вилкія, що якби він мав до вибору між розбудовою країної оборони й удороженням домашньої господарки, він вибрав би удороження господарки; Ікес казав, що власне такої політики держалися Норвегія й Данія, і питався, де вони тепер.

ДОМАГАЄТЬСЯ ГАЗЕТАРСЬКОЇ ТАЙНИ ПРО ОБОРОНУ.

НЬО ЙОРК. — Віцеадмірал американської флотії Кларк Вудворт вислав президентові письмо, в котрім звертає увагу на потребу заведення газетної тайни про справи країної оборони.

Адмірал звертає увагу на подану в газетах фотографію доків воєнної флотії.

НАУКА ВІДКРИЛА НОВЕ ЖЕРЕЛО СИЛИ.

ФІЛІАДЕЛЬФІЯ. — На річній конференції Пенсильванійського університету виступив Енріко Фермі, професор Колумбійського університету в Нью Йорку, з рефератом про відкриття нового жерела сили. Є ним препарат, що робиться з дешевого хемічного елементу уранію. За дослідима референта, один фунт цього виробу має стільки сили, що 5 мільйонів фунтів вугля або 3 мільйони фунтів газоліни.

КОНФЕРЕНЦІЇ УРЯДІВ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ І БРИТІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ

ВАШІНГТОН. — Від якогось часу ведуться між американським урядом і представниками Бритійської Імперії важкі переговори в справі кооперації для взаємної оборони.

З американського боку переговори веде секретар стейту Корделл Гол, з британського англійський амбасадор Лотен і австралійський посол Річард Кейсі. Переговори брали під увагу всю британську імперію й відносилися відносно до питання, що робити на випадок упадку Британії.

ПОГЛЯДИ НА БРИТАНІЮ БІЛЬШЕ ОПТИМІСТИЧНІ

ВАШІНГТОН. — Тайні рапорти американських обсерваторів з німецько-англійської війни стають останніми днями більше оптимістичні. Обсерватори видимо дивляться з більшою надією на можливість британської перемоги над Німеччиною.

Секретар війни Стімсон каже, що такі рапорти дістає не лише департамент війни, але й департамент флотії.

Як один з найважливіших чинників у цій ситуації вважають загрожуючу Німеччині недостатку нафти, що правдоподібно є предметом конференції Рібентропа й Мусоліні.

ФРАНЦУЗЬКА ПРИСТАНЬ ГАВР В ПОЛУМ'ЯХ НАСЛІДКОМ БОМБАРДУВАНЬ

Бритійські летуни далі концентрують найбільшу увагу на ті місця, де німці сконцентрували свої сили для перевезу через Англійський канал і нападу на Англію. Славна французька пристань Гавр має бути одним з найважливіших таких центрів. Тепер її британці так сильно збомбардували, що вона ціла горить.

НАЛІТИ НА ЛОНДОН ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Уже 13 ночей з ряду приходиться населенню британської столиці зносити страхіття бомбардувань. Німці знову змінили тактику. Висилають легкі і дуже скорі літаки. Знову летуни летять тепер дуже низько: з того, що подає воєнний комунікат, видно, що німці бомбардували багато шпиталів, шкіл, музеїв і державних будинків. Американські кореспонденти подають, що вони не можуть писати про шкоди, нанесені військовим об'єктом, бо цензура не дозволяє. Але читачі можуть самі собі виробити погляд, коли уважно слідкують за подорожжями.

ЖЕРТВИ ЛЕГКОДУШНОСТІ І НЕОСТОРОЖНОСТІ

Кореспонденти зазначають ще й те, що є багато жертв в людях з тої причини, що многі не хочуть ховатися навіть серед найбільшої небезпеки. Зокрема не хочуть держатися здалека таких місць чи об'єктів, щодо яких можна надіятися, що вони будуть бомбардовані.

УШКОДЖЕНА БІБЛІОТЕКА

Цензор дозволив подати до відома, що під час німецьких бомбардувань потерпіла Інтер Темпл Лайбріері, але її цінний збір книжок не порушений.

НЕ ЖУРІТЬСЯ! ВОНИ СВОЄ ДІСТАНУТЬ!

Таке відповів британський прем'єр Вінстон Черчилль бідним людям, яких застав на румовищах збомбардованих німцями домів, коли ті люди нарікали, чому не бомбардується німецькі міста в такий самий спосіб, як німці бомбардують Лондон.

КОМУНІСТИ ПРИ РОБОТІ

Донесуть з Лондону, що комуністи розпочали свою агітацію серед потерпілої від бомбардувань бідноти, кажучи, що це не є ніяка „пародія війни“, а тільки війна між Імперіями за те, хто з них має дерти шкуру.

СЛІДКУЄ ЗА ВОРОГОМ. — Англійський жовнір на даху дому в осередку Лондону слідкує за появою німецьких літаків. Побачивши літак, він дає сигнал.

СОВЕТСЬКІ МАНЕВРИ ПРОДОВЖЕНІ

МОСКВА. — В Україні й на Кавказі продовжуються маневри советської армії, бо, як кажуть Совети, небезпека ще не минула. Тому треба бути готовим на всякий випадок... В Україні маневри відбуваються в одеській воєнній окрузі.

РАДИТИМУТЬ НАД „НОВОЮ ЄВРОПОЮ“

РИМ. — Всього кілька людей може знати, що є предметом нарад німецького міністра заграничних справ Рібентропа з італійським диктатором Мусоліні. Але так є, що коли вони радять, то цілком певно западають тоді дуже важні рішення. І так буде й тим разом. Кореспонденти подають, що не улягає сумніву, що в тих нарадах буде плянована „нова Європа“, а також і „нова Африка“. Та мабуть найважливішою справою буде Балкан. Дуже можливо, що буде вирішене свого роду „розпарцелювання“ Греції.

ПРО ЗИМОВУ КАМПАНІЮ

БЕРЛІН. — Німецька преса розписується на тему зимової кампанії проти Англії. Каже, що бомбардування будуть продовжуватися і через зиму. З того виходило, що Гітлер можливо зрештешував з нападу на Англію. Принаймні наразі.

І ТУТ ПОМИНАЮТЬ ІНВАЗІЮ

РИМ. — Замітне, що „Попольо д'Італія“ пише, що Англія буде змушена піддатися наслідком бомбардувань, так, що не треба буде нападати на неї при допомозі армії, яку требаб перевозити через Англійський канал, щоб висадити на британський беріг.

ЗАТОПЛЕНО ПОЛЬСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ

ЛОНДОН. — Стверджено урядово, що німецька субмарина затопила польський корабель „Хробрі“, що мав понад 11 тисяч том поємности. Затоплено його під час боротьби за Норвегію, коли перевозив англійські війська.

ПАДЕРЕВСЬКИЙ ДІСТАВ ВІЗУ

ЛЬОЗАН (Швайцарія). — Польський п'яніст Гнат Падеревський дістав від Франції й Іспанії дозвіл на переїзд через згадані краї в дорозі до Злучених Держав.

СМІГЛИ-РИДЗ І БЕК ПІД ОНКОЮ АНГЛІЇ

ЛОНДОН. — Кружляє погіболошко, що бувший польський військовий начальник Смігли-Ридз та полк. Бек, бувший польський міністер заграничних справ, утікли з табору інтернованих у Румунії й знаходяться тепер на острові Кипрі, що є на Середземному морі й є під владою Англії. Там має бути більше число польських провідників-утікачів.

СТАРЖИНЬСЬКИЙ ЖИВИЙ

БЕРЛІН. — Націстська офіційна пресова агенція заперечує, будьтоби німці розстріляли Стефана Старжинського, посадики і оборонця міста Варшави. Про цей розстріл подала вся американська преса. Німці кажуть, що Старжинського взято „під охорону“, а потім звільнено на слово честі. Та він слово зломив і втік до чужого краю.

ВІДГРОЖУЮТЬСЯ СТРАШНОЮ ВІДПЛАТОЮ

БЕРЛІН. — Ця німецька преса завалена головою матеріалом про одну справу: бомбардування британцями Інституту Бетеля, що є шпитальним заведенням для епілептичних дітей, чи інших калік, але дітей. Мали бути знищені три шпитальні будинки, при чому мало згинуть 9 дітей, а 12 має бути пошкоджених. Націсти подають, що бомбардована місцевість є відома в цілому світі за своєю доброчинністю і є удержувана жертвами з різних країв. Є вона під зарядом пастора фон Бодельшвінга. Усі будинки, каже націстська преса, є на дахах означені великими знаками Червоного Хреста, а крім того британський літак літав 20 минут і оглядав місто. За те, пише та преса, британці добре потерпілять, бо тепер „заговорить динаміт“. Часопис „Дер Ангріф“ заповідає, що „кров, слізи і нужда Англії заплатять за цей вчинок“.

ПРОТИ МАДЯРСЬКИХ ЗВІРСТВ

БУКАРЕШТ. — Румунська влада обвинувачує офіційно мадьярських воєнків за злочини, подібні до тих, яких допускалося мадьярське військо в Карпатській Україні, коли її здобувало. Виходить, що мадьярські воєнки поступають тепер теж по звірськи і з румунськими селянами в Трансильванії. Румунський уряд наводить, що мадьяри оббили цяхами тіло румунського селянина, в якого домі знайшли румунський прапор, що змасакрували цілі румунські родини, що вшали румунських учителів на церковних хрестах, наливали до ран оцту, рубали людей сокирами зате, що мали румунські відзнаки, та що подекуди румунська кров пилла як вода в ріці...

ПРО СОВЕТИ І РУМУНІЮ

БУДАПЕШТ. — Мадьярські політичні кола переконані, що Совети мають якісь заміри щодо Румунії. Країває інциденти на румунсько-советській границі далі продовжуються. Між іншим знищено міст на Пруті. Кажуть, що Совети не раді з того що Залізна Гвардія в Румунії при владі.

НЕ БАЖАЮТЬ СОБІ „ВИЗВОЛЕННЯ“

КАІРО. — Американська кореспонденція пише таке: Якби не було з Єгиптом, але так є, що буквально нема там одної особи, яка бажала собі, щоб на місце Великої Британії, прийшла Італія. І нема нікого такого, що відносився до Італії з проханням, щоб „визволила Єгипет“, на що покляється італійська пропаганда. Але так є, що Єгипет не хоче виводити Італії війни, хоч єгипетські війська ступають на італійську землю, а італійські на єгипетську.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
видачею числа, в котрім оголошення хоча мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

3 Канаді належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

РЕАГУВАТИ!

В сьогоднішнім додатку для молоді звертаємо увагу на ті напади, які появляються в деякій американській пресі на американських громадян українського роду, чи на українських іммігрантів, звязуючи їх з т. зв. „пятою колоною“. Наш погляд на цю справу такий:

Боронити Злучені Держави перед такими елементами, що підкопують чи готові підкопувати її оборонну силу, це наш громадянський обов'язок. Так поступаючи, дбаємо про своє власне добро. Зокрема для українців це охорона тої землі, якій не дорівнює тепер ні одна друга земля на світі, коли брати під увагу свободу, якої зазнає тут і досі українська мова, культура, віра й українська політична думка. Ми теж переконані, що саме так думає і так дійсно відчуває усе наше громадянство. А як є якісь виїмки, то це зникають. Ще зазначимо, що де тільки приходилось американським політичним діячам згадувати за українського робітника в Америці, то вони завжди говорили про нього як про роботящого, солідного, побожного, родинного й повинуючогося законам. Тому саме, шукати між тим народом „проти-державних елементів“, значить намагатися додавати ворога в найкращім американським громадянині, що серцем і душою відданий Америці.

Та така небезпека може наступити, коли лишатимемо без відповіді такі виступи в американській пресі, як їх доводилось читати в ньюйорській газеті „Пі Ем“ з 13. вересня б. р., де то вибух в фабриці пороху, „Геркулес Павдер Ко.“ з'являється з якимись „українськими, терористичними, штурмовими частинами в уніформах, що вправляють разом з членами Бунду в сусідстві згаданої фабрики. Про „Пі Ем“ пишуть, що це большевицька газета. Не знаємо, чи так є, але таке писання, як те, яке ми зачитували вказує наглядно, що большевицькі провокативні методи їй не чужі...

Не хочемо щось таїти чи робити щось таке, що булоб перешкодою у викриванні проти-державних елементів чи проти-державної акції. Може це, очевидно, робити „Пі Ем“, „Ді Аур“, чи хто інший. Але не можна пускати в світ аж таку брехню, яка може відбитись тяжко на тисячах невинних людей. Що з того, що в тому, що написала „Пі Ем“ про „українських, уніформованих штурмовиків“ в сусідстві згаданої фабрики пороху, нема ні слова правди, коли мільйони людей вже читали брехню цієї газети в такому часі, коли вся їхня увага була коло того, чи вибух не був наслідком саботажу і коли мільйони могли припускати, що був саботаж? А тут часопис піддає, що в тому саботажі могли бути учасниками теж і — українці.

Так є, що за того роду загальникові наклепи годі навіть позивати до суду. Тому треба тисячам наших громадян дбати, щоб висказувати таким часописам в культурний, але рішучий спосіб свою оцінку, що таке писання це вношення хаосу в розумну справу охорони нашої держави перед дійсними шкідниками і саботажниками. Кидати клеймо зради і саботажу на чесних і вірних громадян — це є робота „пятої колоною“, а не чесної преси. Колиж хто з старших не знає як на це zareagувати, так хай подбає, щоб за нього зробили це — його діти.

ЗА ГЛИБШЕ ЗАЦІКАВЛЕННЯ

Від одного з наших читачів-інтелектуалів одержали ми листа, з якого подаємо деякі думки, що відносяться як до газети, так і нашого життя в Америці. Ось вони:

Я тепер без роботи, а коли без роботи, то хочу використати вільний час на щось путнього. Тому і хочу обмінятися з вами думками, які Ви порушили в останнім письмі.

Не вірю, що є щось таке як „ідеальна пора“. Мені здається, що в нас такі забаготи таких „ідеалістів“, які вічно на щось чекають. Думаю, що треба признати слушність Геттону, що пише, що саме в тяжких часах і обставинах пізнати „майстра“. Значить: Не ждін на кращі часи і обставини, а „майструймо“...

Ми моглиб багато чогого доконати, якби могли змінити свою психологію. Коли старі методи не дописують в нашому житті, чи хочби при видаванні газети, то треба братися за нові. Пишіть про те, що кожна людина мусить змінити свою особистість чи індивідуальність. Але щоб так діялось, то до цього треба нового світогляду, нової філософії й нової психології.

Нашим людям треба нових

думок, нових кличів, нових настроїв. А в першу чергу треба глибокого зацікавлення інтелектуальними проблемами. Треба нам нових Сково-родів, щоб скордили та розрушували народні облоги.

Звернім увагу на ті переміни, що діються в Франції. Там не все эле. Є там і багато доброго. А до того доброго зачислюю головне те, що звертається проти шукання вічної приємності і розкоші та вигід у житті. Коли значення над тим застановляється, то прийдомо можливо до переконання, що й в нас не все в порядку, та що різні „ювілейні забави“, пікніки чи інші забави, яких досить багато, не можуть виповняти змісту нашого життя, а вже цілком ні, коли з такими забавами утотожнюється народною працею. Я не є аскет. Але вірю в порядок життя, в якому треба постійно, завзято й багато працювати, щоб до чогось дійти чи чогось доконати.

Життя є таким, як його змалював Едісон, коли казав, що успіх це вислід в 99% поту, а в 1% спосібностей. І нема успіху без того ентузіазму, з яким повинні ми працювати, як це гарно зсудав Емерсон. Тому булоб добре мати в газеті „такий постійний кутік, що мав би піднімати духа читачів. Наш Ганді не прийде

сам собою. Його прихід треба підготувати. Бож навіть сам Ісус Христос мав претечу!

Пишіть, що втепер надзвичайно тяжко видавати і редагувати газету. Треба про це людям писати. Треба їх заставити застановлятися теж і над трагічним положенням української преси в Америці. А як люди це пізнають, то не будуть відноситись до цієї преси так пасивно, як воно тепер буває. Але спершу мусять це пізнати.

Ми не навчили людей думати і дбати про свою пресу. Тому і ваші голоси про трагічний стан української преси в Америці, є „голосом волюючого в пустині“. Треба, щоб прийняли ввесь наш інтелек-

ЩО РОБИТИ В ГРОМАДАХ?

„Що треба нашим громадам в теперішньому часі робити, коли закликається їх до діяльності?“ — питає стрічний автора цих стрічок.

Важке питання. Попробуємо відповісти.

Нарід громади й усяке збірне тіло живе так само як фізична одиниця. Одиниця — людина мусить виконувати якісь біологічні, життєві функції. Мусить поставити собі якісь завдання, а опісля працювати щоб досягнути свою ціль. Щоб цього діяти, треба ступати крок за кроком. Хоче батько виховати свого сина на досконало розвинену людину, мусить дбати про його здоров'я, про його умови і духовий розвиток, про приспосіблення його до звання, до підприємства. Хоче людина мати свій бізнес, мусить наперед знайти відповідний капітал і шукати за таким бізнесом, до якого спосібна, купити його, а потім відрізнити провадити і при кожній нагоді удосконалювати, бо ніколи не може самопоемо сказати: „Мій бізнес вже так вироблений, що не боюся нічого“. Прийдуть конкуренти й його виперестять, або й без того зникне.

Те саме є з громадою. В першу чергу вона мусить дбати, щоб не занепасти працюючих. Далі громада має обов'язок розвивати те, що попередники надбали. Погроза відповідальності перед історією не є така пуста, як дехто думає. Вона може стати прокляттям навіть для поодиноких осіб, що занедбають сповнити обов'язок. Маємо вже приклади на живучих

не було краю. Він не помітив навіть, як поволі мінився коло нього степ, як буряністі буйні просторища потроху ніби лагідні, рідшали, а ще далі й зовсім обернулися в яскравосмагдове море ще молоді, але густі, як щітка тирси. Глянув Павло перед себе, в один бік, у другий — і ледве втримав у грудях крик захвату небаченого ніколи краю... Безкрай зелений килим, наче побризкав хто кривавожаркими плямами буйних воронів*). Це була така чарівна краса, що парубок мимохіть спинив коня й, затаївши духа, не відривав очей від розкішної картини.

„Боже, яка краса! — мигнуло йому в душі. — Чом Орисі нема зо мною?... Вона так любить це... вона спіяла від щастя...“

Подумав і спаленів, і чомусь ізлякався своєї думки. Бачив, що товариші віддалились геть-геть, озирались і сміялись. Стиснув коня острогами догнав їх, збентежений, зніяковілий. Та вони знали, чого він зупинився був.

„Боже, яка краса! — мигнуло йому в душі. — Чом Орисі нема зо мною?... Вона так любить це... вона спіяла від щастя...“

*) Paeonia tenuifolia L. Автор. (Дальше буде).

туальний загаль цю справу зрозумів і про неї заговорив. Тоді й маса відчує і зрозуміє, що так далі бути не може, бо надійшла хвилина, коли вже цієї справи ніяк відкладати не можна.

І мусимо заставити себе думати не тільки про нині, але — про завтра. Таж навіть ньюйорська Світова Вистава піддає людини, що треба думати про завтра й біля цього концентрувати свої думки! Чи це не відноситься теж і до завтра українського життя в Америці?

А для мене самого, то такі завтрашній світ є більш цікавий ніж нинішній. В тому, чого людина сподівається, криється якась примана, якийсь більший зміс життя. Песимісти живуть минулим, матеріалісти теперішнім життям, а оптимісти й ідеалісти — будучим.

ніби — провідниках, що не виконали цього, що були об'язані робити відповідно до своїх найліпших сил.

„Але що робити? Що це є той обов'язок, про який вічно говоримо?“ — питають люди.

Не можна дати одну загальну раду, що булоб добра для всіх громад. Кожна має свої спеціальні завдання, в кожній панують відмінні відносини. Але подивіться до „Пропагандної Книги Українського Народного Союзу“. Знайдіть там свою громаду. Перейдіть історичні спомини своєї, а також й іншої громади, а завважите, що ваші попередники над чимсь працювали. Пройдіть віддати цим народним працівникам якусь заслугу. Откажіть на спомин собі, на славу їм, на науку дітям. Тоді прийде до свідомості, що такий ювілей, річниця, згадка про попередників лучить вас самих особисто з ними. І вам схочеться ними започатковане діло даліше провадити.

Багато остається людині нового до діла, коли перегляне діла й задуми попередників. І тому не треба аж дуже напружувати свій ум, щоб вести якусь роботу. Лише треба поважно передумати працюючих. От заложено коліс вечірню школу. Чи не час поширити її на цілоденну? — От збудували якісь громадяни Народний Дім, чи він вистарчалний на теперішні часи? Чи не треба його розбудувати відповідно до вимог? — Була коліс в громад „Січ“. Її членів вже постарілися вона занепадала. Чи не можна тепер на її місце поставити скатову організацію, бейзболову дружину? — Був аматорський театральний гурток, члени постарілися, розійшлися. Чи їхні діти не можуть поставити щось нового, модерного на місце колишнього гуртка? Якусь комбінацію співай з театральною грою чи щось подібне.

Маємо повно різних ювілеїв. А чи не подумати в громаді, щоб влаштувати справжній ювілей на щиршу скалю, що був би початком нової акції. Коли є в громаді річниця заложення, посвячення і будови церкви, то чи не можна при такій нагоді виступити з якоюсь ширшою програмою, яка обіймалаб ціле життя громади? Багато вже створено тут, на американській землі, нашими власними силами. Тепер виказуємо дальшу живучість нашої колишньої імміграції, а тепер уже поважно американської громади українського походження.

С.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ЧИ ЗДІБНА РОСІЯ НА ВІЙНУ?

У своїх статтях про стан Росії, відомий європейський кореспондент американських газет, Г. Е. Р. Гедіє признається, що, ідучи в Росію як кореспондент „Нью Йорк Таймсу“, він знав, що йому російський уряд не дасть виконати обов'язків свого становища, одначе він все таки поїхав, бо припускав, що йому може вдалось знайти яку-таку відповідь на питання, чи союз між Німеччиною й Росією це військовий союз, що зобов'язував би Росію вислати свої війська проти Англії й Франції.

Зовсім Гедіє виходить, що він не найшов безпосередньої відповіді на це питання, але знайшов на нього відповідь посередню. Є нею господарський стан Росії. Він каже, що економічний стан російського населення такий, що Росія не може тепер просто думати про приступлення до війни проти серйозного противника.

Боротьба за життєві konieczности.

Економічний стан Росії такий, що населення мусить зуживати кожну унцію своєї енергії, лишеної по праці, для добуття найкращих річей. Хліб люди мають і мають його досить і ріжнородний. Але мяса, ярини й овочів лишень у певні пори. Масло й сир мають літом і то лише по високій ціні. У зимі лише рідко. Солодощі можна дістати лише по дуже високій ціні. Молока не достає хронічно.

Гедіє описує щось у роді загального передвіку. Між січнем і квітнем масло зросло в ціні на 45 процентів, сир на 20, ковбаси, сало й шинка на 25 процентів, газ, вод й електрика на 50 до 100 процентів. При тому уряд часто обмежує кількість поживи, яку можна продати кожній людині. Наприклад кількість масла й сира яку можна продати при однім продажі, обмежено до 200 грамів (7 унцій) на голову, цукор на 1 кілограм (два фунти й дві десяти фунта).

Війна оборонна.

На думку Гедіє, населення Росії здібне лише до оборонної війни. Якби якась імперіалістична або фашистська держава пішла до зачінючої війни проти Росії, то російський уряд представив би населенні таку війну як справу оборони революційних мас, і тоді народ може би до війни запалився. Одначе за зачінючої війни такого зробити не можна. На думку Гедіє, якби повстал народна революція в такому краю, як Німеччина, то це може би викликало запад серед населення Німеччини.

Це між іншим признав і самий Сталін, коли він на початку європейської війни казав газетам розписуватися про „розумну мирову політику товариша Сталіна“. З тої причини всяка допомога, яку дає Сталін Гітлерові, є дуже в Росії не популярна, і то не з ідеологічних, а з себелюбних зглядів.

Російські маси не хочуть війни, бо вони не сподіваються від перемоги ніякої поправки власної долі. З огляду на те, що ці маси вже нині терплять недостачу, було би дуже важко видержати якусьбудь довшу війну.

На думку Гедіє, Сталін це все знає й достроює свою політику до цих фактів. Через те він у війну не пахється, але старається зарвати дешо, де може, без фактичної участі в війні.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

Довжину праці.

Від якого часу робітничі зарібки стоять на тій самій висоті. Одначе останніми часами години праці збільшувало, не збільшуючи при тому зарібку. Збільшено теж податки.

Гедіє каже, що він подає ціни товарів з свого приватного записника, бо його статтю про ціни в Росії сконфіскувала російська цензура, себто не дала йому сказати світові, як мається громадянин совеської країни.

Життя й війна.

Змалювавши в цей спосіб життя совеського громадянина, Гедіє приходить до висновку, що такий громадянин не може бути зацікавлений якимось вищими ідеалами, справами й питаннями. Грубе питання самого снування забирало від нього стільки енергії, що на думання про вищі справи просто ніщо не лишається.

За його обсерваціями, совеські громадяни не цікавляться ні війською ні світовою революцією. Він замітив, що фінська війна пройшла й зовсім не викликала ніякого зацікавлення серед населення совеської Росії. Очевидно, були збори робітників по фабриках і на них говорено про війну в Фінляндії, але це роблено на приказ уряду й ці збори нікого думаючого не здурили.

Люди цікавилися не війською й світовою революцією, а чутками про те, де можна би дістати кілька помаранчів або вісткою, що десь є чужинець, що хоче продати старий плаш.

Цього роду питання для пересічного громадянина совеської Росії мають хочкуди більше інтересу, ніж усі питання світової революції й війни. Післані на війну ці громадяни йшли до неї сліпо, як вони йшли за царів, і давалися маскрувати фінам, як у попередних війнах іншим ворогом. Та така німа згода на війну не зовсім щось інше, ніж народний запал, якого треба, коли народ має видержати довгу війну проти могутнього ворога.

Війна оборонна.

На думку Гедіє, населення Росії здібне лише до оборонної війни. Якби якась імперіалістична або фашистська держава пішла до зачінючої війни проти Росії, то російський уряд представив би населенні таку війну як справу оборони революційних мас, і тоді народ може би до війни запалився. Одначе за зачінючої війни такого зробити не можна. На думку Гедіє, якби повстал народна революція в такому краю, як Німеччина, то це може би викликало запад серед населення Німеччини.

Це між іншим признав і самий Сталін, коли він на початку європейської війни казав газетам розписуватися про „розумну мирову політику товариша Сталіна“. З тої причини всяка допомога, яку дає Сталін Гітлерові, є дуже в Росії не популярна, і то не з ідеологічних, а з себелюбних зглядів.

Російські маси не хочуть війни, бо вони не сподіваються від перемоги ніякої поправки власної долі. З огляду на те, що ці маси вже нині терплять недостачу, було би дуже важко видержати якусьбудь довшу війну.

На думку Гедіє, Сталін це все знає й достроює свою політику до цих фактів. Через те він у війну не пахється, але старається зарвати дешо, де може, без фактичної участі в війні.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

С. ЧЕРКАСЕНКО.

ПРИГОДИ МОЛОДОГО ЛИЦАРЯ

РОМАН З КОЗАЦЬКИХ ЧАСІВ

ТОМ I.

(38)

— Лепсько, далібі, леп-порозького лицаря, нема сили сько!... І нехай мені сатані-сильнішої від Матері Січі, непліне в саміську пику, коли ма гласу голоснішого від сла-це не отой мішух із Канева!...

А козаки, що були поблизу, дивилися на зачервонілого від збентеження, вродливого мішуха ласкавими, закоханими очима й з усіх боків сипали словами похвали, ласки, захвату.

— І де ти такий узявся? Чи не в любистку купала, породивши тебе, рідна ненька, чи не чарувала на зорях, сповиваючи? Чи не буйні вітри виколісували твою силу, чи не соловейки вилюляли твій голос? Чи не ранкова зоря дарувала тебе вродою, чи не досвітні тумани завивали хмелем твої кучері?...

— Ой не кпіте з мене, панове-браття, — відказував, паленіючи, юнак Павло, — бо нема краси краснішої від за-

врешті щось, крути повернув коня праворуч і знов спокійно заколихався в сідлі. За ним повернула й уся ватага.

Павло придивлявся до всього з великою цікавістю, але нічого не питав, давнє вже покмітивши, що не звичай у січових лицарів дерти очі та набридати всякими питаннями, що треба самому власним розумом та кмітливості всього доходити. По своєрідному ржанню коней він догадувався, що розумна тварина чує воду й хоче пити. Тож, мабуть, недалеко тая Саксагань, що в ній ватаг, виїжджаючи з Чуги, обіцяв напоїти коней. Він глянув перед себе в далеч, але всього тільки й побачив ген-ген далеко синюватого-сивого стягу, що легко курилася над зеленими просторами й тяглася, не перериваючись, на півден.

— Тож, мабуть, і вона... річка... — подумав собі Павло. — Але коні, коні!... З такими не заблудити... Боже мило-сердний! Скільки цікавого на світі!... Сидів би в місті бік, то не побачив би, не зазнав, не зажив такого...

Та цікавому в степу, мабуть

Ukrainian Weekly

(Concluded)

SELECT UKRAINIAN STORIES

CONSTITUTION FOR HOGS

By IVAN FRANKO

Translated by STEPHEN SHUMEYKO

Translator's Note: This story is satirical in nature and was written in 1896. Its locale is Galicia, then a province of Austria-Hungary, inhabited mostly by Ukrainians but dominated by Polish nobility. The Constitution referred to here was that adopted by Austria in 1849 (well-nigh abolished soon thereafter and then gradually revived in the 60's), a year after the abolishment of feudalism. Both acts raised high hopes among the oppressed peasantry, yet the plight of the latter remained essentially the same, if not worse, than before their passage. The land-owning Polish nobles soon found ways of circumventing the original designs of the Reform of 1848, as it is called, and strengthen their hold over the land-poor peasantry. Concerning these nobles, Bjoernstjerne Bjoernson, the Nobel prize winner, wrote in 1902 that, "in their understanding, liberty means nothing but license for themselves to do what they please. Everywhere the Ukrainians were discriminated against and abused."

This story is really not my own. I heard it in Zbarazh, East Galicia, from an old peasant, Antin Hrytsunak, who told it at a large mass meeting. Hrytsunak was a very interesting personality, one of the few living survivors of that class of story-tellers and bards who used to recount to very attentive audiences the heroic exploits of the Kozaks, of Hrytsko Zborovskiy, Kishka, Bezrodny, Andibera, about the wars of Khmelnytsky with the Poles, or about the tragic flight of the three brothers from Azov. There was nothing at all striking about his appearance: he was just an ordinary old grey-head, dressed plainly, in fact poorly, not very tall, lean, with a face marked with lines that bespoke of a life of hardship, and with black lively eyes. He did not stand out from the crowd, rarely intruded into a conversation, and at first glance did not reveal any higher intelligence than that of the average Galician peasant. As could be expected, he could neither read nor write.

Shortly before the mass meeting was about to begin, I was talking with several peasants whom I knew.

Hrytsunak approached our group, someone introduced him to me, we exchanged a few words and then parted. My acquaintances, most of them young people who had graduated from grammar schools and were widening their knowledge by extensive readings, were full of praise for Hrytsunak on account of his talent for public speaking and because he was one of the very few of the older generation who had unreservedly joined the peasant movement for better social, economic and political conditions.

It was no wonder, then, that I was very curious to hear his speech. Yet when the mass meeting opened and point after point was discussed and settled, Hrytsunak remained silent. When, however, the final stage of the meeting was reached, that of "motions and interpellations," he climbed up on the table, which served as a speaker's stand, in a half-hearted manner that indicated he was doing it only at the urgings of those around him. A stir rippled through the audience at the sight of him, and then all of them, about 600 in all, packed tightly in the small hall, grew so silent that one could hear a pin drop.

"Well, if I must speak," Hrytsunak began very gravely to those who were closest to him, "I must have a sheet of paper in my hand. Of course, I'm illiterate, but I know my numbers and without paper I can't speak. Any kind of paper will do."

Loud laughter greeted these opening remarks. Someone close to him handed him a blank sheet of paper. Hrytsunak took it in both hands and holding it before him, as if reading from it, began his speech in the monotone, sing-song fashion of a village school-boy who has just learned to read. Gradually, however, his tone livened, although it did not abandon its rhythmical quality or its biblical-like prose. From time to time his speech elicited loud laughter, but he did not even crack a smile; on the contrary, as his remarks became more and more humorous his mien became more and more grave, in fact—morose, only his very lively black eyes beneath overhanging heavy brows flashed in humor or in irony.

Listen, brothers—he began—and I will tell you of the conversation I recently had with a friend. He comes to me, this friend whom I hadn't seen for a long time, and after greeting each other, we begin to talk.

"How are you, old man? How's the world treating you?" I asked him.

"Pretty good, thank the Lord," he replied. "That's fine," I says. "But tell me exactly how well the world is treating you."

"Need I go into that," he says. "Can't you see for yourself."

"Now, don't try to squirm out of it," I answered. "Just where does your good fortune lie."

"Is it not fortunate for all of us that we live in these days," he said. "Just think, we no longer are forced to work in the fields of the lord. In the eyes of the law we are all equal, lord and peasant are now the same. And, finally, we now have the Constitution, thank the Lord."

He spoke this so rapidly that he was all out of breath when he finished.

"Eh, my good friend," I said to him, "that's all

very nice what you're saying, so long as you don't look at the matter too closely."

"Why?"

Because if you do, you will discover that those things you mention are like a factory-made shawl, whose colors are not fast and soil your hands when you take it in your hand."

My friend could not understand what I meant, so I had to explain to him further.

"You see, my good friend, it is very true that we no longer have to work the fields for the lord. But don't you remember how it really was then and how it is now?"

My friend could not, so I had to refresh his memory.

"Don't you remember how during feudal times the overseer walked from house to house early in the morning and knocked at the door with his cane and shouted: 'Get up there, Ivan, get up! Time for you to be working out in the lord's fields. Get up! Or else you'll feel this cane over your back!'"

"That's right," replied my friend, and involuntarily rubbed that part of his body where it certainly did not itch just then.

"And how is it now? The overseer no longer goes around with his cane from house to house, that's true. But what does the peasant do? I'll tell you, my dear friend. Very early every morning the peasant gets up entirely of his own free will, takes a hen or some eggs and goes to this self-same overseer—now he's known as director—and lays before him his gift and begs his permission to go out and work in the lord's fields, for he has none of his own from which he could get his daily bread. And if he comes without a gift, the director cuffs him over the neck and leaves him at liberty—to die of hunger."

My poor friend could find no answer to this, and just sighed and shook his head.

"You also say, my friend, that we are all equal before law," I continued. "No doubt there must be truth in what you say here too, although I haven't been able to find any evidence of it as yet. For when I go to court for justice, I still am greeted with same: 'Wait a minute, lout! Get out of here, lout!' as in the olden days. And when one time I tried to be smart and demanded my constitutional right to be treated justly, I received the same blow in the neck that I would get from the overseer. But look what happens when some squire, or office-holder, or even a plain saloon-keeper appears in court. He is never told to wait. Everyone treats him with the greatest politeness... So you see, we are treated just the same by law as we were before 1848."

"But then they used to beat us a lot," countered my friend, and again involuntarily rubbed himself in the spot which certainly did not itch then.

"You're right there," I replied. "But in place of beatings they have invented things that hurt us even worse. Just listen what a neighbor told the village mayor recently. This man is an inoffensive person, yet some bug must have bit him for he joined the large delegation that went to see the emperor in Vienna and complain to him of the misrule in Galicia by Count Baden. Well, you know the reception the delegation received in Vienna. But it was far worse when they returned home. Its individual members were jailed or fined, and the same thing happened to my neighbor too. The mayor fined him fifty dollars. When he heard his sentence, he summoned his courage and said to the mayor: 'Sir, I am a poor man. If I have committed a great crime in going to Vienna to make a complaint, then I'm ready to accept my punishment. However, neither my wife nor my children are to blame for my crime. They are perfectly innocent, so why do you punish them too? For when you fine me so heavily, I will have to sell everything I own, including my last cow and hog, and this punishment will harm my family more than me. So I beg you, sir, to change my punishment. Instead of the fine, give me fifty lashes. Thank the Lord, I am healthy and strong, and will manage to survive fifty lashes; but neither I nor my family will ever survive the fifty dollars fine. Thus spoke my poor neighbor to the mayor, but the latter refused to grant him his plea, for he said that by the new law we are all equal and lashing is now forbidden, therefore he must pay the fine even if it ruins him. And so my poor neighbor is now awaiting for his property to be seized and sold by the authorities, for he could not raise the money to pay the fine. What do you say to that, my good friend? What do you think of this new form of punishment, which instead of hurting only a part of a man's body hurts all of him and his family too."

Again my friend had nothing to say, but just sighed heavily.

"We also have a Constitution," I said, after a moment of silence. "Sure, we have it. They say that it is a wonderful thing. Have you ever seen a real, live Constitution?"

"But how can we see it? We live by it and feels its influence..."

"Sure we do. But I actually saw it in operation and I'll tell you about it. One day I was riding to the market in Tarnopol with my two sons. In the wagon before us was a man and his wife. He was driving while she was seated in the back, and between them on a pile of straw lay a hog, its legs tied securely, and its head resting peacefully over the side. They were taking it to the market to sell it. We reached Tarnopol and approaching the toll-gate we saw guarding it a roundish, testy-looking individual, holding in his hand a gleaming knife and smoking a pipe with a long stem—that long! No sooner

did he see the wagon with the hog, then immediately he leaped to his feet from the bench and bellowed:

"Halt, you!"

The man stopped his wagon and the guard approached him.

"What have you got here?" he demanded roughly. "A hog, if you please, sir," the man humbly replied.

"I can see myself that it is a hog, but how are you treating it! You have tied its legs so hard that they have become swollen. You big lout! You scoundrel! Don't you know it's against the law to mistreat animals like that?"

With these words, he approached the hog and slashed at its bonds so indignantly that he cut its legs in several places.

"Now, you drive with me to the police station. We'll punish you right and proper," shouted this liberator of hogs.

The poor peasant sat stock-still, frightened; he began to plead to be given one more chance, but the pompous guard refused even to listen to him. The peasant's wife, however, appeared to be sharper than her spouse. She pulled from her blouse a knotted kerchief, untied it, pulled out twenty cents (undoubtedly it had taken her two hard days of labour to earn them!) and pressed them into the hand of the unyielding guard and at the same time joined her husband in pleading to be let loose. Immediately the guard softened and said:

"All right, I'll give you one more chance and let you go free, but don't ever forget it."

While this was taking place, I had driven a little ahead and told my boys to stop the wagon, for I wanted to see what the end to all this would be. It was a good few minutes before the peasant and his wife with their hog drove past us. But what a sight the three presented now! The wife was now sitting in the front and driving, while her husband sat in the back with both his arms wrapped tightly around the hog's neck. Freed of the rope, the hog now stood upright in the wagon, glancing this way and that way, lunging at every strange sight, ready to jump out of the wagon at the slightest provocation. It came sooner than we expected. A gleaming noble's carriage came upon the scene, its horses stamping, bells tinkling, and the driver cracking his whip... The hog became greatly frightened, lunged heavily and leaped out of the wagon. The peasant, who was holding on to it for dear life, was evidently the weaker of the two, for he fled out of the wagon with the hog and landed heavily in the dust, his face striking a rock and causing blood to flow. The hog scampered away as fast as its legs could carry it. My boys leaped to the ground and after some chasing caught it and helped the poor man lead it into the market. Such, my good friend, is our Constitution—made for hogs, as you can see.

But that is not all.

In the afternoon of the same day, I was hurrying home from the market place in order to get there before dark. Approaching the toll-gate, I saw the same self-important guard we had seen earlier in the day, a knife in hand and smoking his long-stemmed pipe. My gaze swept past him, and far down the road I saw two men dressed in peasant clothes marching evenly toward the city.

"No doubt, the two must have served long in the army," I said to my boys, "and they were drilled so much in 'hay-foot, straw-foot' that they haven't got over the habit yet, so they march evenly and in step even now."

But when they drew nearer, I perceived something dark looming behind them, and something gleaming, like tongue of flame over them. It required no great wisdom to realize that that was a policeman with his gun and bayonet. And when they drew still closer, I heard a soft musical sound: clink-clank! clink-clank!

"Aha!" I thought. "So that's it! That's why they are keeping such an even marching step. Their legs are shackled to chains. But just wait, Mister Policeman. Just wait until you reach this here toll-gate. Just wait until these two painfully-chained men are seen by this testy guard at the gate with his shining knife, and never again will you torture a human being!"

Already I was beginning to tremble at the thought that in his haste to cut loose with his knife the bonds of these two unfortunate men, the toll-keeper might injure their legs, just as he did those of the hog. At the same time I gloated in anticipation that he would seize the brutal policeman and haul him off to the police station. But, to my great amazement, nothing of sort happened. The two chained men and the policeman marched unmolested past the testy guard. And instead of flinging himself upon the policeman, as did upon the peasant with the bound hog, the guard merely rose, bowed very politely to him, and waved them on. Such, then, my good friend—I concluded my conversation—is the peasant's Constitution. Indeed, the peasant has to envy an ordinary hog!

The storm of applause that followed this talk by Hrytsunak lasted a long while. When finally it had subsided, Hrytsunak added:

"Forgive me, my dear friend, for I should have told you all this when the point under discussion was 'causes of emigration,' but I didn't think it was too late now."

With these words he climbed down from the table.

The End

ших матеріальних засобів.

Всім дотеперішнім жертводавцям та прихильникам Українського Музею та Бібліотеки в Стемфорді, зокрема українській пресі, Управа виказує на тім місці щиро подяку за їх співпрацю для національної культури.

Управа Української Бібліотеки та Музею в Стемфорді, Конн.

Ukrainian Museum and Library in Stamford, Conn. Glenbrook Rd.

THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION BASEBALL LEAGUE

Box Scores		MILLVILLE		ab		r		h		p		o		a		e	
Sacharski, ss	...	5	1	3	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Pettit, c	...	4	1	1	7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Charlesworth, lf	...	5	2	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Panczyszyn, 3b	...	5	2	2	2	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
J. Romanik, 2b	...	4	0	0	1	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Adams, cf	...	5	1	3	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
M. Romanik, rf	...	4	1	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
P. Romanik, lb	...	5	1	0	8	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Kinkle, p	...	5	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
S. Romanik, rf	...	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totals:		43	9	12	27	8	2										

WILKES-BARRE

ab		r		h		p		o		a		e	
Nerbecki, 2b	3b	4	0	2	1	2	1	0	0	0	0	0	0
Swartz, 1b	...	5	0	1	10	0	2	0	0	0	0	0	0
J. Katulka, ss	...	5	4	3	3	0	0	0	0	0	0	0	0
Hrenenko, cf	...	5	0	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0
Swokla, lf	...	5	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Kuzemka, c	...	4	1	1	7	0	2	0	0	0	0	0	0
Falkoski, 3b	p	5	0	0	3	3	1	0	0	0	0	0	0
Olchowski, rf	...	3	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Lucas, p	...	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0
Bolowski, 2b	...	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
J. Katulka, rf	...	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Chabala	...	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
T. Katulka	...	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totals:		40	3	12	27	9	7						

Millville: 200 700 000—9
Wilkes-Barre: 000 300 000—9

Baseball game played at Philadelphia, Pa. on Sept. 15th, 1940.

Kuns batted in: Swokla, Kuzemka, J. Katulka, Sacharski 2, Panczyszyn 2, Adams 2, M. Romanik, Kinkle, S. Romanik. Two-base hits: Sacharski, Panczyszyn, T. Katulka. Three-base hits: Swokla, Kuzemka. Home run: ranczyszyn. Bases on balls: off Lucas 2, Kinkle 3, Struck out: by Lucas 3, Kinkle 7, Falkoski 3. Hits: off Lucas 3 in 3 2/3 innings. Falkoski 4 in 5 1/3 innings. Left on bases: Wilkes-Barre 10, Millville 7. Losing pitcher: Lucas. Time of game 2:29. Umpires: Michael Kuzminski, John O'Malley.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ПОВІДОМЛЯЄМО

ВІДІЛИ У. Н. СОЮЗУ 104, 155, 168, 315 з PERTH
АМБОУ і ВІДІЛ 294 з RANWAY, N. J., що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

ТИХ ВІДІЛІВ

В СУБОТУ, 28. ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER 28, 1940)
В НАРОДНІМ ДОМІ, 760 STATE STREET, PERTH АМБОУ, N. J.

Початок зборів точно в годині 7. вечір.

На ці збори повинні прийти обов'язково всі члени й урядники, щоб довідатися про заходи організації, справи, які будуть представлені організатором У. Н. Союзу п. Загаєвичем. На зборах буде також присутній один з членів головного виконавчого комітету У. Н. Союзу. Урядники повинні прийти на збори в годині 6:30, щоб іще перед зборами одержати від організатора інформації щодо того, в який спосіб найкраще приєднати членів.

Тимчасовий Союзний Комітет.

ДО ВІДОМА ВІДІЛАМ У. Н. СОЮЗУ: 1, 2, 7, 9, 28, 31, 78, 85, 90, 98, 164, 186, 189, 201, 228, 231, 242, 265, 305, 314, 333, 365, 369, 382, 426, 429, 430, 436, 445 і 450.

ОКРУЖНІ ЗБОРИ

ВИЩЕ ЗГАДАНИХ ВІДІЛІВ

В НЕДІЛЮ, 29. ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER 29, 1940)
В УКР. КАТ. ЦЕРКОВНІ ГАЛІ, CENTRALIA, PA.

Збори зачнуться точно в 2. годині пополудні.

На ці збори повинні прийти обов'язково урядники всіх вищеподаних відділів. Кожний відділ повинен бути заступлений принаймні двома урядниками. На збори запрошуються також і члени місцевих та з поблизу околиць.

Шановні Урядники: Конвенція У. Н. Союзу вже недалека, отже нам треба робити приготування, щоб наша округа виказалася на цій конвенції відновними успіхами. Тому, хоча б уже з цієї причини ці збори є важливі. Далі важним є також, що на цих зборах буде присутній головний секретар Д. Галичанин. Тому кожний відділ повинен бути заступлений. Хай не повториться, що було на останніх окружних зборах, коли то дуже мале число відділів було заступлене.

ЗА УРЯД ОКРУЖНОГО СОЮЗОВОГО КОМІТЕТУ:
Дмитро Капітула, предс.; Іван Чапа, секр.; Онуфрій Костюк, касир.

ЗАХОДОМ
ВІДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ 209 і 342 з КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

ВАЖНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

В НЕДІЛЮ, 29. ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER 29, 1940)
В ЦЕРКОВНІ ГАЛІ, CARTERET, N. J.

Збори зачнуться зараз по Службі Божій, це є в годині 12. пополудне.

На збори запрошуємо не тільки всіх членів, які конечно повинні прийти, але також і всіх місцевих громадян, без різниці, чи вони є членами чи ні. На ці збори прибуде до нас перший раз організатор В. Загаєвич, та розкаже нам про біжучі важні організаційні справи.

За відділи 209 і 342: П. Гінда й І. Маркович, секретарі.

ПОМАГАЄ БАТЬКОВІ ПРИ ВИБОРАХ

Панна Кристина Кромвел, 18-літня дочка Джеймса Г. Р. Кромвела, демократичного кандидата на федерального сенатора зостанеться з батьком у виборчій кампанії.

ВІСТІ З УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ ТА МУЗЕЮ В СТЕМФОРДІ, КОНН.

За останні шість місяців, по день 15. вересня 6. р. включно, Українська Бібліотека та Музей в Стемфорді виказують такий приріст:

А) Бібліотека.

До бібліотеки прибуло в тім часі книжок 424 томи, 6 стародруків, 44 річників часописів, старокраєвих та американсько-українських і понад 150 окремих чисел, які успішно помагали доповняти наші неповні річники.

Жертводавцями бібліотеки були: Преосв. Константин Бо-

гачевський, Філадельфія, Па., та (в поазбучному порядку) о. В. Андрушків, Пасейк, Н. Дж., М. Григорєв, Філадельфія, Па., Т. Гринчик, Ембрідж, Па., І. Гарбінський, Ембрідж, Па., Я. Іванчук, Нью Йорк, Н. Й., С. Курилів, Дітройт, Міш., Т. Коляр, Теривил, Конн., Ол., Луговий, Торонто, Канада, П., Луків, Стемфорд, Конн., І. Медвідь, Нью Йорк, Н. Й., Ол., Мільна, Нью Йорк, Н. Й., І. Мулярчик, Дітройт, Міш., Цент. Комітет ОДВУ, Нью Йорк, Н. Й., о. П. Олексів, Пітсбург, Па., о. Олексин, Нью Йорк, Н. Й., о. Ол.

ФУТРА

МИХАЙЛА ТУРАНСЬКОГО

FURS
in
BROWN
TONESMUSKRAT
GOATS
BLENDED- in -
SABLE
MINK
BAUM-
MARTENLONG prized for its durability
blended by HollanderThe beauty of luxurious furs at
budget pricesFeaturing the new yoke back --
full swagger -- soft draped linesMade in our own establishment
to your individual measurements

Buy your furs with confidence at

MICHAEL TURANSKY

350 7th Avenue
New York, N. Y.Between 29 & 30 Sts.
16th FloorFrom 9 to 6 P. M.
Lackawanna 4-0973

Пес встроїв ніс у кіш з раками, що стояв під склепом.
Один рак вхопив його сильними кліщами й пес почав уті-
кати, жалісно виючи.

— Прошу засвистати на пса, щоб вернув — каже вла-
ститель раків.

— Прошу засвистати на рака, щоб пустив його ніс, то
певно верне — відповів виставитель пса.

**ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО
ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРО-
СВІТА — ЦЕ СИЛА.**

THE U.N.A. SPORTLIGHT

MILLVILLE RAPS WILKES-BARRE
TO TAKE EASTERN TITLE

The Millville, N. J., and Wilkes-Barre, Pa., Ukrainian National Association Baseball League teams, met at Philadelphia on Sept. 15th to decide the U.N.A. Eastern Championship. The Millville team finished in 1st place in the Metropolitan District, while the Wilkes-Barre boys took top honors in the Pennsylvania District. The purpose of the game at Philadelphia was to pick the stronger team of the 2 districts, and for the 1st time in 3 baseball seasons the honor went to Metropolitan Division representatives. Millville taking the game by a 9-3 score. Wilkes-Barre won the championship title in 1938 and 1939. The Millville team was organized only this year, but went through the season without a loss, polishing off the veteran New York and Philadelphia teams in line style. Although both teams connected for 12 hits, Wilkes-Barre made 7 errors on the field, and the Millville outfit took good advantage of them. Millville took the lead in the opening inning, scoring 2 runs, and went on to stage a 7-run barrage in the 4th to make the score 9-0. In its half of the 4th, the Pennsylvanians scored all 3 of their runs. There was no further scoring on either side, the final count being in Millville's favor, 9 to 3.

Panczysyn, who connected for a homer and a double out of 5 trips to the plate, Sacharski, who received a double and a pair of singles out of 5 tries, and Adams, who got 3 for 5, were Millville's starring hitters. Kinkle went the distance on the mound, while Pettit did the catching. Kinkle struck out 7 and walked 3.

Swokla and Kuzemka hit triples for Wilkes-Barre, while T. Katulka came through with a double. Lucas was the starting and losing hurler, allowing 8 hits in 3 2/3 innings. He was re-
lieved by Falkoski.

The score by innings:

	R	H	E
Millville	200	700	000-9 12 2
Wilkes-Barre	000	300	000-3 12 7

3 ЖИТТЯ ГРОМАД
І ОРГАНІЗАЦІЙПОХІД І МАСОВЕ ЗІБРАННЯ
ІМІГРАНТСЬКИХ ГРУП.

Цей суботи, дня 21. вересня, починаючи в годині другий пополуноді відбудеться величавий похід, який устроє Рода Громадян Чужинського Походження, що складається з представників 23 чужинських груп, включаючи і українців. Ціль походу є заманіфестувати перед американським загалом, що ми є лояльними громадянами Америки і що вповні годимося і попираємо всі заходи уряду, що є роблені для оборони цього краю.

Похід відбудеться вулицею Медисон Евню від 62 до 72 вулиці, а відтак зверне до Централ Парку, де на так званий площі „Мал“ відбудеться концертна програма, на якій будуть присутні й будуть промовляти: заступник губернатора Чарлс Полетті; генеральний правник Джон Дж. Бенет; сенатор Фелікс; Нателіа Філіпс й інші визначні американці. Концертні точки зложені за співу, музики і танків виконують різні національні групи.

Збірка для українців призначена при 64 вулиці на Медисон Евню, в годині 1:30 пополуноді.

адв. Михайло Радик,
предсідник Українського
Відділу.

**В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ
ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХО-
ДИТИСЯ ЧАСОПИС
„СВОБОДА“.**

ВИТАЮТЬ КАНДИДАТА.

Вендела Вилкі, республіканського кандидата на уряд президента Злучених Держав, виступає виборці при візді на залізничну станцію в Ла Сал, Ілінойс.

**В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ
ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХО-
ДИТИСЯ ЧАСОПИС
„СВОБОДА“.**

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 18. вересня 1940. р. помер в Оліфанті по короткій недугі довголітній член Бр. Івана Христителя, від. 403. У. Н. Союзу,

ПАНЬКО ПИШ.

Покійний походив з села Розділа, пов. Горлиць, Західна Україна. Прожив 62 роки. До Оліфанту прибув в 1898. р. і примірно виховав 6 дітей: Григорія, Тереса, Антонія, Теодора, Алексія й Семона. В смутку оставив жену Еву й діточку.

Нехай прибрана земля буде йому пером!

В. П. П.

Іван Пиш, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Місячний митинг Тов. Запор. Січ, від. 342 відбудеться в неділю, 22 вересня, в годині 2. пополуноді в галі церковній. Проситися всіх членів прибути на цей митинг, бо буде щось цікавого. Проситися членів, щоб свої діти перенесли до старших, бо довше не можуть належати до мол. деп. Як не перешагнуть, то будуть суспендовані. Всі дозвучні члени мають сплатити свою належність, щоб не були суспендовані. — С. Куций, пр.; Н. Крупа, кас.; І. Маркович, секр.

WILLIAMSTOWN, N. J. A Ukr. National Ass'n. Br. 307 meeting will be held Sunday, Sept. 22, 1940 at 1 P.M. in the Hall of the St. Peter and Paul Church at Williamstown, N. J. — Sec.

Якщо сонце було трошки
дальше віддалене або ближче,
як воно тепер є, чоловік не
міг би жити на землі.

ЯК УДЕРЖАТИСЯ ПРИ ЗДОРОВ'ЛЮ

ЧОЛОВІКИ І ЖІНКИ

Недуги крові, шкіри, нерва, загальну слабкість, хронічні боляки, недуги шлунка й відходової кишки, нирок й піхура й всілякі хронічні захворювання чоловіків і жінок лікується успішно науковими методами. Порадиться д-р Зінс з довірям. Особні поради кімнати для чоловіків і жінок. Розсідати кров, урини й лущати екс.

Записування сироватки й нащиплювання.

Умірковані ціни. — (ЕКЗАМІНАЦІЯ ДАРОМ)

DR. L. ZINS,
110 E. 16. STREET, NEW YORK, N. Y.
(Bet. Union Sq. & Irving Pl.)

ГОДИНИ: від. 10. рано до 8. ввечір. В неділі: від. 10. рано до 2. спол.

BATES & ANDERSON
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
HUDSON, N. Y. ТЕЛЕФОН: 172
Католицький асистент

НАДІЙНІ
На цю організацію можна сміло надіятися, бо вона має певне знання, здобуте довголітнім досвідом на службі тутешньої громади серед найвибагливіших родів.
Ці роки досвіду не змарнувалися; вони послужили на вдосконалення нашої організації і витиснули на ній знак довгих років.
STEPHEN J. JEWUSIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS
77 Morris St., Jersey City 34 E. 25th St., Bayonne
Phone: Bergen 4-5989 Phone: Bayonne 3-0540

ВСІ ЧАСТИ до направи ПЕЧЕЙ, угливних, газових, нафтових, огрівальних паровою й гарячою водою, як також усіх нових печей можете дістати в
STOVE MFRS CORP.,
82-186 Mulberry St., Newark, N. J.
Телефон: MA 2-2913.

Д-Р ВОЛОД. ГАШИНЬ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ
І АКУШЕР
690 S. 19 ST., NEWARK, N. J.
Tel.: Essex 3-5086
Урядові години: Від 1 до 3 понод., від 6 до 8 ввечір.
В неділі згідно з умовою.

Д-Р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ
Урядові години:
Від 1-3 поноудні і від 6-8 ввечір. Н неділі згідно з умовою.
718 SO. 17th ST., NEWARK, N. J.
(near Springfield Avenue)
Tel. Essex 3-4468.

Д-Р С. ЧЕРНОВ
Гострі й хронічні недуги чоловіків і жінок — Шкіра й кров
Аналіза крові для подружого свідчення.
Геморойди й желязкі лікуються без операції.
223 SECOND AVE., cor. 14th ST., NEW YORK CITY, Room 14.
GRAMercy 7-7697
Офісові години: 10-8; неділя 11-2. Жінка-доктор до обслусти.
X & Флюороскоп. — Екзамінація \$2.00.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР
321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMercy 5-2410.
Урядові години: рано від 10 до 12. Ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

БОЛІНІТ

Рани на ногах, опухлі ноги, набряклі жини, болючі ноги, флегмі (запалення жин), напухлі або болючі коліна чи істочки і ревматичні ноги успішно лікуємо на лими європейськими методами без операції.

Офісові години: щоденно від 6 ввечір, в понеділки і четверги від 1. до 8:30 ввечір. Нема урядових годин у неділі.

Dr. L. A. BENLA
320 W. 86 St., New York, City
Близько Бродвею.
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ.

ПОПРОБУЙТЕ
ЧИСТІ ПРИРОДНІ ЛІКИ
ЄВРОПЕЙСЬКІ ЧАЙ:

4. 1.—ГРУДНИЙ ЧАЙ—для тих, що терплять на кашелі і продуктиві подразнення внаслідок простуди.
Ціна \$1 за пакет.

4. 2.—ШЛУНКОВИЙ ЧАЙ—для тих, що терплять на шлунок і кишочки, недоварення: газ і згагу, спричинену надміром квасу в шлунок й часове затвердження.
Ціна \$1 за пакет.

4. 3.—ЩОРЕТИЧНИЙ ЧАЙ—для тих, що терплять від запору, сечі, припадковитого подразнення міхура й сечового проводу, та болю крижів від простуди.
Ціна \$1.75 за пакет.
Посилайте свої замовлення до:
Mrs. GRETA LESKOVAR,
507 E. 73 St., New York, N. Y.

— Якщо світова температура обнижчалась кожного року о 10 ступнів, то наслідком того був би поворот ледяної епохи.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
НА ФІЛЯДЕЛЬФІО
І ОКОЛИЦЮ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS., PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І В НОЧІ

SAMUEL P. KANAI
Український
ПОГРЕБНИК
Цілий похорон
навчів \$150
433 State St.
PERTH AMBOY, N.J.
Phone: P. A. 4-4546

МИРОН ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Без ріжниць як далеко поза Ньюарком. Вразі потреби телефонуйте до нас. Обслуга шира і чесна. — Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребом по ціні так низькій як \$150.
Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
137 E. 5th ST., NEW YORK CITY
Ignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRAMercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ
В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Melrose 5-6577

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ
НЕБІЖЧИК ХОДИТЬ
Історичне оповідання про цілий містечко в купеческій Ілліри в часі, коли Історична Польща правила Україною, а турки правильно наїжджали на неї на грабів.
ЦІНА 75 ЦЕНТІВ.
"СВОБОДА"
81-83 GRAND STREET,
P. O. BOX 346
JERSEY CITY, N. J.

ТАРЗАН, ч. 109. Дорога стратегія.

TARZAN FELL FLAT. THE SPEARS OF THE JUNGLE PIRATES SAILED OVER HIM.

Тарзан впав на землі. Списи розбишаків пролетіли над ним.

THEN HE LEAPED UP, RETRIEVED SOME OF THE SHAFTS, AND FLUNG THEM BACK WITH DEADLY AIM.

Потім він підскачив, позбирав декілька списів, і кинув ними на своїх напасників із смертельним вислідом.

BUT THIS CLEVER STRATEGY COST HIM PRECIOUS TIME. THE CRAFTY ZALIM BARKED AN ORDER.

Але ця розумна стратегія забрала йому цінний час. Хитрий Залім гавкнув якийсь приказ.

AND SOME OF THE PURSUERS SWEEP AROUND TO BLOCK THE APE-MAN'S FLIGHT.

Тоді деякі з його гонителів кинулися докруги Тарзана, щоб відтяти йому відворот.